

Skjøtsels- og forvaltningsplan for friluftslivsområdet Sjøbuholsvågen, Suldal kommune

Ryfylke Friluftsråd

Solbjørg Engen Torvik, juni 2022

Skjøtsels- og forvaltningsplan for friluftslivsområdet Sjøbuholsvågen, Suldal kommune

Ecofact rapport: 879

www.ecofact.no

Referanse til rapporten:	Torvik, S.E. 2022. Skjøtsels- og forvaltningsplan for friluftslivsområdet Sjøbuholsvågen, Suldal kommune. Ecofact-rapport 879
Nøkkelord:	Friluftsliv, tilrettelegging, skjøtsel, beite, hul eik
ISSN:	ISSN 1891-5450
ISBN:	978-82-8262-878-5
Oppdragsgiver:	Ryfylke Friluftsråd ved Hans Olav Sandvoll
Prosjektleder hos Ecofact AS:	Solbjørg Engen Torvik
Prosjektmedarbeidere:	
Kvalitetssikret av:	Sigrid Skrivervik Bruvoll
Forside:	RY-FRI til kai ved Sjøbuholsvågen friluftslivsområde. Foto: Solbjørg Engen Torvik

www.ecofact.no

INNHOOLD

FORORD	2
1 INNLEDNING	3
2 PLANOMRÅDE - LOKALISERING	4
3 DATAGRUNNLAG	4
4 BESKRIVELSE AV OMRÅDET	5
4.1 NATURGRUNNLAG	5
4.1.1 <i>Berggrunn og løsmasser</i>	5
4.1.2 <i>Landskap og topografi</i>	5
4.1.3 <i>Klimasone, skogbonitet og jordbruksmark</i>	5
4.2 INNGREPSSTATUS, VERN OG FRILUFTSOMRÅDER	6
4.3 DAGENS BRUK AV OMRÅDET OG TILRETTELEGGING FOR FRILUFTSLIV	7
4.3.1 <i>Friluftsliv</i>	7
4.3.2 <i>Beiting</i>	7
4.3.3 <i>Naust og veirett til naust</i>	7
4.4 NATURTYPER OG VEGETASJON	8
4.4.1 <i>Tidligere registreringer</i>	8
4.4.2 <i>Eikeskog eller noe annet?</i>	9
4.4.3 <i>Naturtyper registrert og vurdert i 2022</i>	10
4.4.4 <i>Oppsummering av naturtyper registrert i Sjøbuholsvågen friluftslivsområde</i>	Feil!
Bokmerke er ikke definert.	
4.5 RØDLISTEARTER, FREMMEDARTER OG ANDRE ARTER	15
4.6 KULTURMINNER	16
4.6.1 <i>Historisk bruk av området</i>	16
4.6.2 <i>Nyere tids kulturminner på Rossøya</i>	16
4.6.3 <i>Potensial for ikke registrerte kulturminner</i>	17
5 SKJØTSELS- OG FORVALTNINGSPLAN	18
5.1 MÅLSETNING FOR SKJØTSEL OG FORVALTNING AV SJØBUHOLSVÅGEN	18
5.2 SKJØTSELS- OG FORVALTNINGSOMRÅDER	18
5.3 GENERELLE SKJØTSELS- OG FORVALTNINGSTILTAK	19
5.4 SKJØTSELSPLANSKJEMA	20
6 REFERANSER	23
VEDLEGG	24
VEDLEGG I OVERSIKT OVER EKSISTERENDE OG ØNSKET TILRETTELEGGING I SJØBUHOLSVÅGEN	24
VEDLEGG II NATURTYPETABELL	25
VEDLEGG II BILDER FOR SKJØTSEL	27

Forord

På oppdrag fra Ryfylke Friluftsråd, ved Hans Olav Sandvoll, har Ecofact utarbeidet en skjøtsels- og forvaltningsplan for friluftslivsområdet Sjøbuholsvågen i Suldal kommune, Rogaland.

Planen er utarbeidet i tråd med de ideer som ble drøftet med Ryfylke Friluftsråd og grunneier Atle Tveita under befaring og ved senere telefonprat. Stor takk til dem begge for informasjon og godt samarbeid! Takk også til Jørn Martin Bikset og Ryfylke Friluftsråd for båttransport.

Sandnes, 15.06.2022

Solbjørg Engen Torvik

Naturfaglig konsulent, biolog/botaniker

Ecofact

1 INNLEDNING

På oppdrag fra Ryfylke Friluftsråd, ved Hans Olav Sandvoll, har Ecofact utarbeidet en skjøtsels- og forvaltningsplan for det statlig sikra friluftslivsområdet Sjøbuholsvågen i Suldal kommune, Rogaland.

Sjøbuholsvågen, gnr./bnr. 115/13, ble kjøpt av Ryfylke Friluftsråd og er statlig sikret friluftslivsområde, siden 1999. Eiendommen er 129,4 daa. Selger har i henhold til kjøpsavtalen, datert 08.12.1998, førsterett til å utnytte beite (kun for sau) og hogst på eiendommen. Dette skal reguleres av en skjøtselsplan. Det er kjøper, altså Ryfylke Friluftsråd, som har gjerdeplikten. Kjøper overtar veiretten, men selger har naustrett på eiendommen og veirett til nausttomta.

Formålet med planen er å foreslå tiltak for forvaltning og skjøtsel som Ryfylke Friluftsråd kan styre etter i sitt arbeid for å videreutvikle og øke verdien av friluftsområdet, og samtidig opprettholde og øke verdien av natur- og kulturverdiene. Denne planen skal konkret foreslå områder som kan/bør beites og gjerdingstraseer som regulerer beitet på eiendommen. Alle tiltak er vurdert i lys av natur- og kulturverdier som ble avdekket under befaring.

I kapittel 5 angis hovedmålet for friluftsområdet (se ramme under) og det settes delmål for delområder, naturtyper og arter. Videre foreslås konkrete tiltak og hvor disse bør gjennomføres.

Friluftlivssområdet Sjøbuholsvågen skal være attraktivt for friluftsliv, samtidig som de landbruksmessige, biologiske og kulturhistoriske verdiene tas vare på og fremheves som pedagogiske ressurser og opplevelseselementer.

2 PLANOMRÅDE - LOKALISERING

Sjøbuholsvågen friluftslivsområde ligger i Sandsfjorden, sør for Vatlandsvågen og på sørsida av Ropeidhalvøya, vest i Suldal kommune (figur 2.1). Friluftslivsområdet har et areal på 129,4 daa og ligger lengst inne i Sjøbuholsvågen og er derfor ei særlig lun havn.

Figur 2.1. Sjøbuholsvågen ligger på nordvestsiden av Sandsfjorden, lengst vest i Suldal kommune.

3 DATAGRUNNLAG

Datagrunnlaget for skjøtels- og forvaltningsplanen bygger på eksisterende data i en tidligere forvaltningsplan (dato?), og offentlige databaser som Naturbase og Artskart. Det ble gjennomført en befaring i området 15.11.2021. Viktige naturtyper ble kartlagt etter Miljødirektoratets Kartleggingsinstruks (Miljødirektoratet 2021), men kartleggingstidspunktet er ikke gunstig for god naturtype- og artskartlegging. Det vurderes likevel tilfredsstillende for denne skjøtelsplanen, der også tidligere kartlegging etter DN-håndbok 13 (Naturbase), er benyttet. Dersom nye naturtyper skal registreres i Naturbase som naturtyper kartlagt etter Miljødirektoratets Kartleggingsinstruks (Miljødirektoratet 2021), bør lokaliteten sjekkes på ny tidligere i vekstsesongen.

Befaringen ble foretatt sammen med Ryfylke Friluftsråd ved Jørn Martin Bikset. Ryfylke Friluftsråd ved Bikset har stått for båttransporten.

4 BESKRIVELSE AV OMRÅDET

4.1 Naturgrunnlag

4.1.1 Berggrunn og løsmasser

Berggrunnen består av bergarten *granitt til granodioritt, porfyrisk, rødlig grå, svakt til moderat deformert* (NGU). Granitt er en hard bergart som forvitrer lite og gir et næringsfattig og surt jordsmonn som normalt ikke gir grobunn for mer kalkkrevende plantearter. I løsmassekartet er det meste av området markert som bart fjell (NGU), det vil si områder som mangler egentlig løsmassedekke. Mange steder stikker bart fjell opp i dagen.

4.1.2 Landskap og topografi

Sjøbuholsvågen ligger i landskapsregion 21 “Ytre fjordbygder på Vestlandet” (Puschmann 2005), som strekker seg fra Ryfylkebassenget og helt nord til Romsdalsfjorden. Regionen omfatter områdene mellom ytterkyst og innlandsfjorder, og karakteriseres i stor grad av mosaikker med bart fjell som stikker fram i ellers vegetasjonskledde landskap.

Landskapstypen er Relativt åpent fjordlandskap med bebygde områder (Naturbase, Temakart Rogaland).

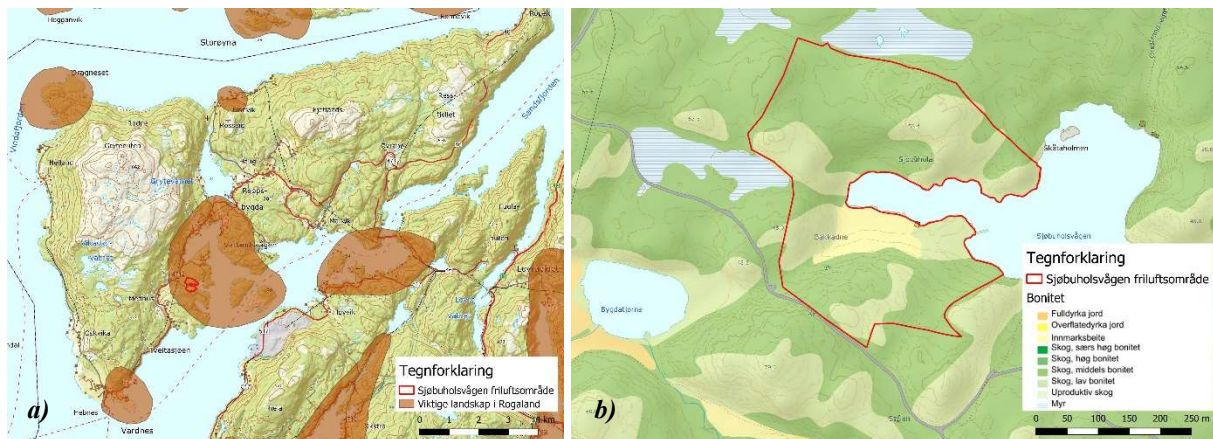
Sjøbuholsvågen inngår i et kartlagt landskapsområde som omfatter hele Vatlandsvåg med tilhørende landområder og øyer. I “Vakre landskap i Rogaland” (Hettervik 1995) heter området *Vatlandsvåg* og er vurdert til å ha verdien Regionalt viktig landskap (figur 4.1a).

Området er småkupert, med den langgrunne vågen som strekker seg innover. På sørsiden av vågen er det slak stigning fra strandkanten gjennom strandeng og over i ei dyrka mark som nå er innmarksbeite. På nordsiden stiger terrenget stedvis brattere, slik at det dannes ei «hola», derav navnet Sjøbuhola. Innenfor planområdet stiger terrenget til rundt 50 moh. Terrenget skråner stedvis bratt ned mot sjøen og danner ei lun gryte. På nordsiden går berget loddrett ned i sjøen, og noen steder er det bratte svaberg. Innerst er vågen er svært langgrunn, og de innerste delene kan nok ligge nesten uten vann ved fjære sjø. Hele vågen er relativt grunn og har en maksimal dybde på ca. 16 m, før det går plutselig bratt ned ved det nokså trange utløpet til Sandsfjorden.

4.1.3 Klimasone, skogbonitet og jordbruksmark

Sjøbuholsvågen ligger i boreonemoroal vegetasjonssone i *klart oseanisk seksjon* (Bn-O2) (Moen, 1998). Dette er vintermildt område med fuktig klima. Terrengformen med ei «hola» bidrar til ytterligere varmeoppbygging på varme dager.

I NIBIOs kartdatabase Kilden Arealinformasjon er det meste av planområdet registrert som *skog med høy bonitet*, mindre arealer innimellom er av typen *uproduktiv skog*, mens marka er registrert som *innmarksbeite* (figur 4.1b).

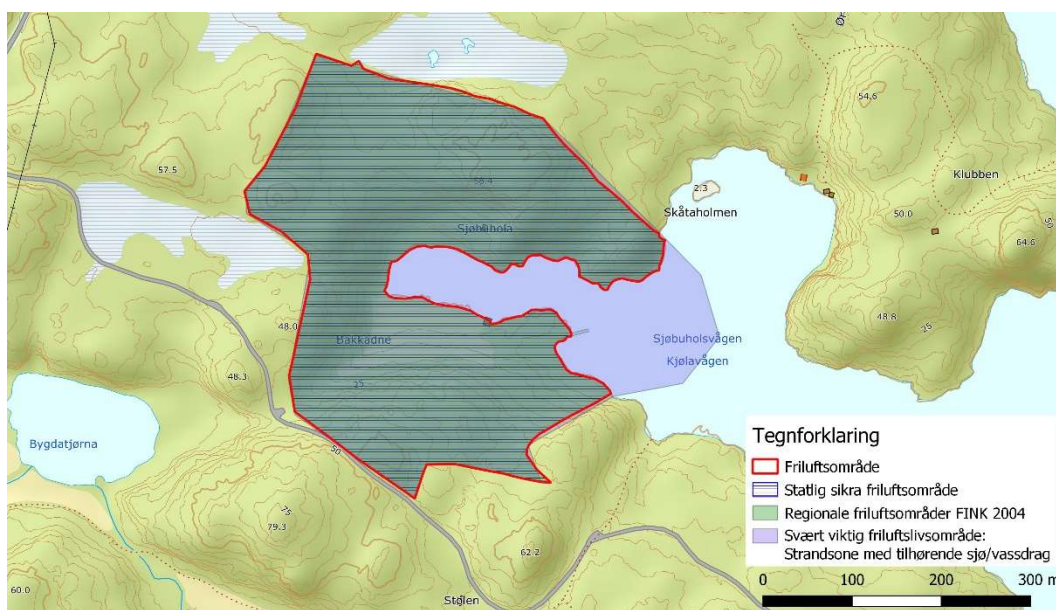

Figur 4.1. a) Viktige landskap i Rogaland. Kilde: Temakart Rogaland. b) Skogbonitet og jordbruksareal på Sjøbuholsvågen. Kilde: NIBIO, Kilden Arealinformasjon.

4.2 Inngrepsstatus, vern og friluftsområder

Sjøbuholsvågen er ikke inngrepsfritt naturområde og heller ikke del av et naturvernområde. *Inngrepsfrie naturområder* (INON) defineres som alle områder som ligger mer enn en kilometer (i luftlinje) fra tyngre tekniske inngrep. Offentlige og private veier samt jernbanelinjer med lengde over 50 meter, kraftlinjer, magasiner, kraftstasjoner, vannstandsendringer, regulerte bekker og elver, rørgater i dagen, kanaler, forbygninger og flomverk, m.m. tilhører kategorien tyngre tekniske inngrep.

Sjøbuholsvågen er blitt kartlagt som viktig friluftsområde i mange omganger (figur 4.2). Først ble det statlig sikra friluftslivsområde ved kjøp i 1999. Deretter ble det avgrenset som et viktig friluftslivsområde i Fylkesdelplan for friluftsliv, idrett, naturvern og kulturvern (FINK 2004). Planen er revidert og heter nå *Regionalplan for friluftsliv og naturforvaltning 2017-2024* (Fylkesmannen.no). Sjøbuholsvågen ble kartlagt i 2018 som *Strandsone med tilhørende sjø og vassdrag*, med områdeverdi *Svært viktig friluftslivsområde*.

Figur 4.2. Friluftsområdet Sjøbuholsvågen. Kilde: Temakart Rogaland.

4.3 Dagens bruk av området og tilrettelegging for friluftsliv

4.3.1 Friluftsliv

Friluftslivsområdet er tilrettelagt med 45 m lang gjestebrygge, miljøstasjon og ei bålpanne (figur 4.3).

Figur 4.3. Gjestebrygga med bord og benker og miljøstasjon, og Ryfylke friluftsråd sin båt Ry-Fri.

I begge kartleggingene av friluftsområdet oppgis det stor bruksfrekvens og regionale brukere (FINK 2004, Rogaland Fylkeskommune 2018). Dette beror på at det er sjøveien som er den mest hensiktsmessige veien å komme til dette friluftsområdet. Det er ei fin og lun vik med god skjerming for vind og sjø.

4.3.2 Beiting

Det beites med sau i dag, men det er ikke tilfredsstillende gjerdeforhold, noe som fører til gjentatte rømminger av sau (beitebruker, pers. medd.). Beitetrykket er ikke høyt nok til å forhindre gjengroing i strandenga og i kantene på innmarksbeitet.

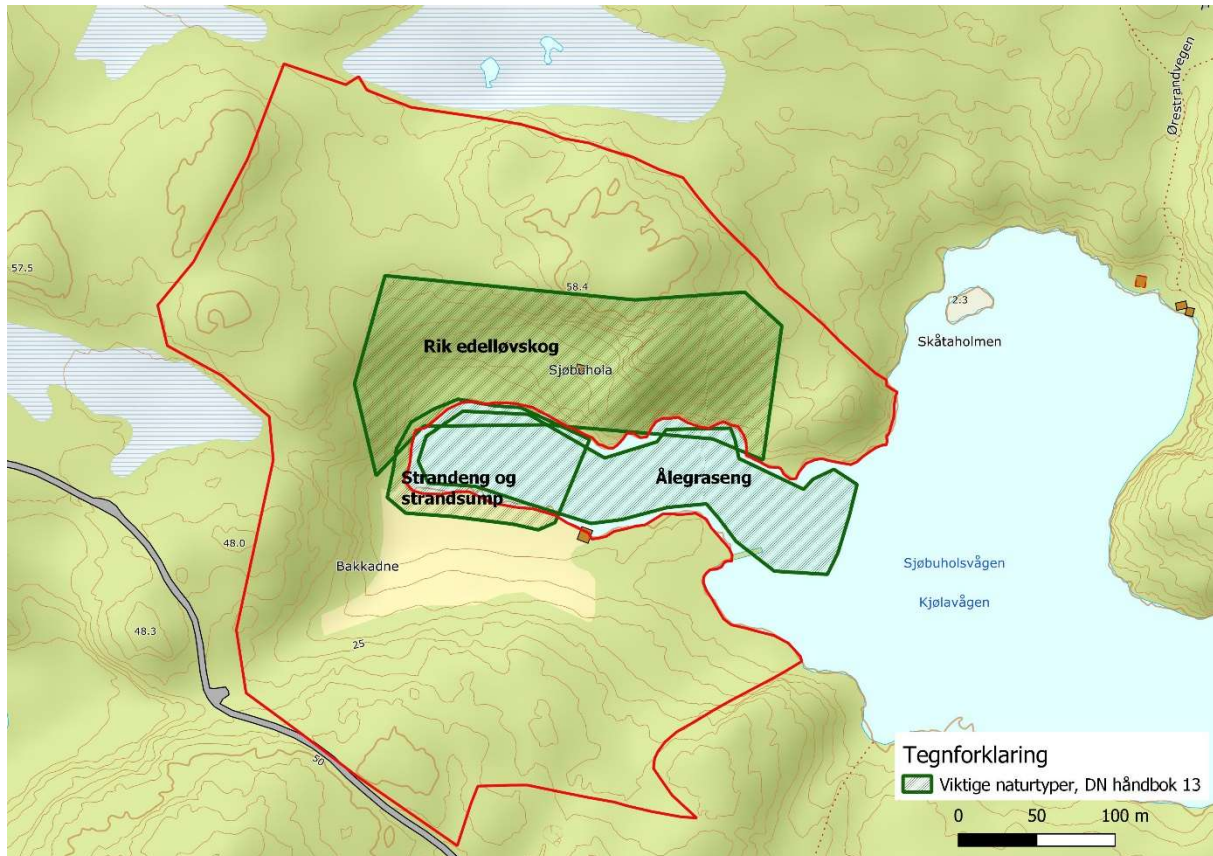
4.3.3 Naust og veirett til naust

Det er konkrete planer om å sette opp naust på nausttomta. Forberedelser til dette er gjort ved å etablere vei ned til tomte fra skogsveien oppe i lia.

4.4 Naturtyper og vegetasjon

4.4.1 Tidligere registreringer

Figur 4.4 viser hvilke naturtyper som tidligere er kartlagt i Sjøbuholsvågen friluftslivsområde.

Figur 4.4. Tidligere registrerte naturtyper i Sjøbuholsvågen friluftslivsområde.

Rik edelløvkog

Det er avgrenset en rik edelløvkog med eik i den sørvendte lia på nordsiden av vågen. Lokaliteten er kartlagt eller befart i 1997, mens beskrivelsen er skrevet av andre i 2008. Det er en grov avgrensning og beskrivelsen er kort. Den har fått verdi C (lokalt viktig) «fordi det er tvil om dette er en rik edelløvkog» (Naturbase). I begrunnelsen står det også «Skogen har et utviklingspotensial, og er et av få eikeskogsbestand i Suldal.»

Strandeng og strandsump

Lokaliteten er avgrenset og beskrevet som del av rapporten *Supplerende kartlegging av naturtyper i Rogaland i 2011* (Naturbase, Garder, Jordal, mfl. 2014). Verdien er satt til C (lokalt viktig) fordi «lokaliteten er liten og ikkje særleg artsrik».

Under følger naturtyper som ble kartlagt under befaring i november 2021.

4.4.2 Eikeskog eller noe annet?

Eikeskogen på øst- og nordsiden av vågen, utgjør en vel avgrenset del som trer tydelig fram på flyfoto, men den er utfordrende å plassere i en av de viktige naturtypene i Miljødirektoratets instruks (Miljødirektoratet 2021). Skogen omkring er furuskog og består utelukkende av blåbærskog (NiN-kode T4-C1, Bratli mfl. 2019). Denne kartlegges ikke som naturtype. I deler av skogen hvor det er dominans av eik, er det også i stor grad fattig vegetasjon med en del blåbærlyng. Området vurderes derfor ikke å være rik nok til å være *Rik edelløvskog*. Eikeskogen kan heller ikke avgrenses som *Gammel fattig edelløvskog*, fordi den er ikke gammel nok og trærne har for det meste ikke nådd hogstklasse 5. Likevel forekommer enkelte store eiker som er tatt ut som naturtypen *Hul eik* etter Miljødirektoratets instruks (Miljødirektoratet 2021).

I sentrale deler av det området som er dominert av eik, er trærne tynne og unge. Det svært sparsomt med vegetasjon i feltsjiktet, blåbærlyngen er helt fraværende, og det er mer grasdominert vegetasjon. Her er det innslag av litt mer krevende arter, men bare opp på svak lågurnivå. I denne delen av skogen minner feltsjiktet tydelig om eng. Flybilder, fra 1959 og 1972, viser også helt åpne områder rundt et hus (figur 4.5). Sjøbuhola har trolig vært en husmannsplass, og det er også avmerket med et hus på kartet (se figur 4.4). Det har nok vært åpne enger i denne sørvendte lia med bergvegger mot øst og nord som samlet solvarmen og ga gode vekstvilkår. De gamle steinmurene, tuftene, etter huset er fortsatt godt synlige, men preges av gjenvekst (se figur 4.7). Flere store eiker som faller inn under naturtypen *Hul eik*, vitner om at det har vært et åpent kulturlandskap i gammel tid. De åpne engene er helt vokst igjen med tynne, ensaldrete eiketrær. De eldre eiketrærne nærmest omkranser «hola».

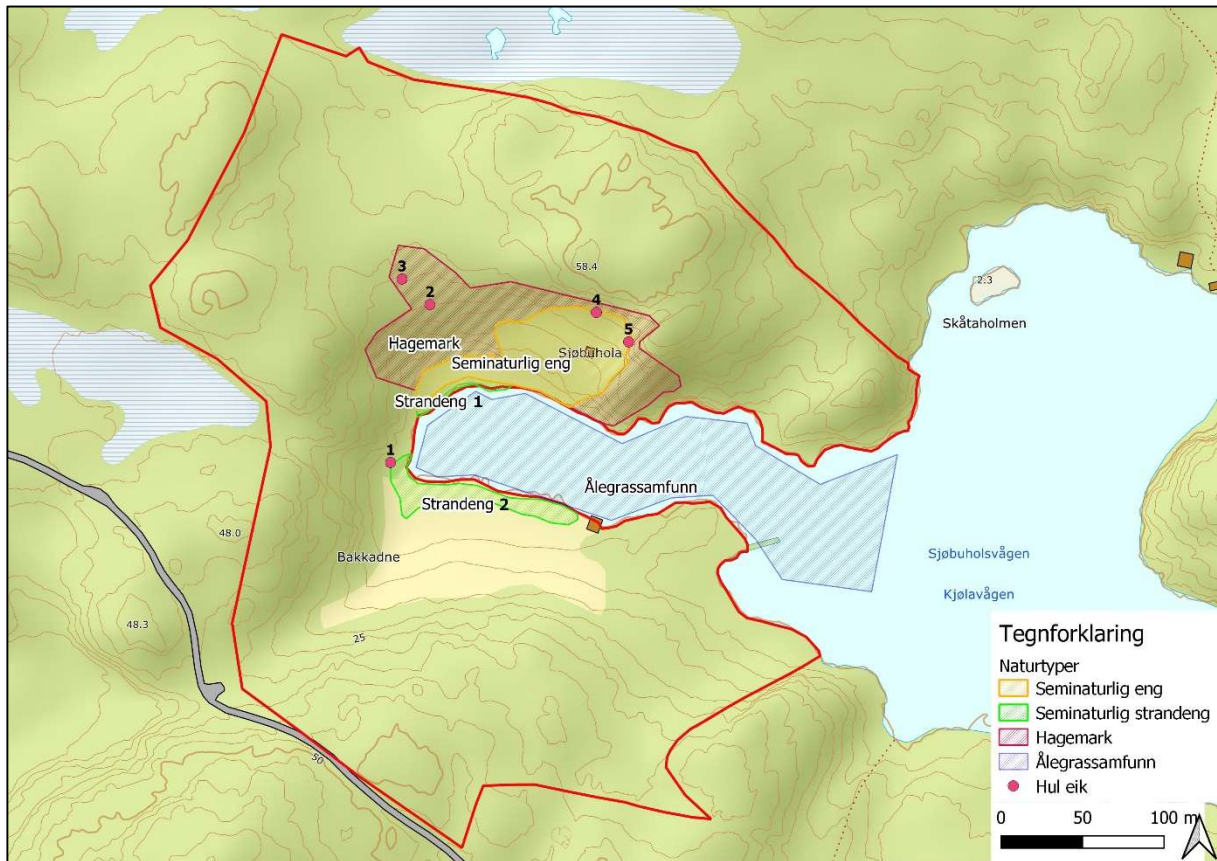
Også eikeområdet i den østvendte lia vurderes å være mer eng enn skog. På bakgrunn av de noe eldre eikene som finnes, og at resten av trærne er mye yngre, vurderes dette området til naturtypen hagemark med eik. Hagemarka er likevel i sterk gjenvekst og kan lett forveksles med skog.

Figur 4.5. Flybilde av Sjøbuhola fra 1959 (Kilde: Norge i bilder, Finn kart).

4.4.3 Naturtyper registrert og vurdert i 2021

Figur 4.6 viser naturtyper som ble kartlagt i Sjøbuholsvågen friluftslivsområde i 2021.

Figur 4.6. Kartlagte naturtyper i Sjøbuholsvågen friluftslivsområde i 2021.

Seminaturlig eng

På bakgrunn av flybildene fra 1959 og 1972, og feltbefaringen, er en del av området kartlagt til gammel kulturmark i sterk gjenvekst. Allerede på flybildet fra 2004 er det åpne området helt vokst igjen med trær. I dag består det av unge eiketrær, med tynne, høye stammer (figur 4.7). Området er omkranset av eldre eiketrær, og noen er tatt ut som naturtypen *Hul eik* på bakgrunn av at stammeomkretsen er like over inngangsverdien på 200 cm.

Det er vanskelig å vite med sikkerhet hvordan enga har vært skjøttet. Det kan ha vært beitemark, det kan ha blitt slått, eller det kan også ha vært dyrket med pløying og gjødsling. Det er lite som tyder på at området har vært pløyd, men noe ryddet for stein er sannsynlig. Det er også lite som tyder på at området har vært mye gjødslet. Det er totalt sett lite arter i feltsjiktet som kan gi en pekepinn på hvilken kartleggingsenhet som tidligere har vært rådende. Det er mest sannsynlig at området har vært noe gjødslet, men artsinventaret nå, gir ikke grunnlag for å si det har vært så mye gjødslet at det ikke lenger er seminaturlig eng.

Naturtypen settes til seminaturlig eng, der beite- eller slåtthevd er ukjent. Kartleggingsenheten er trolig intermediær eng med klart hevdpreg (T32-C4), da det synes noe ryddet for stein. Videre settes suksesjonsfasen til tidlig gjenvekst, på grunnlag av tett gjenvekst med relativt unge trær.

Kvalitetsvurdering for Sjøbuhola, seminaturalig eng

Tilstanden blir dårlig, på grunnlag av at lokaliteten er vurdert til tidlig gjenvekstsukkesjonsfase og ikke er i aktiv bruk. Det er ikke registrert fremmedarter og ingen preg av gjødsel. Naturmangfold blir lite, på grunnlag av liten størrelse (4533 m²), men vurderingen er noe usikker på grunn av dårlig kartleggingstidspunkt. Tidligere kartlegging gir likevel ikke grunnlag for å forvente mange habitatspesifikke eller rødlistede arter.

Lokalitetsvurdering: Usikker, men antatt **Lav kvalitet**.

Figur 4.7 a) Sentrale deler av den seminaturalige enga har svært tynne og unge eiketrær. Hustuften ses helt til høyre i bildet. b) Ruinene etter et hus i Sjøbuhola.

Hagemark

Den vestlige delen Sjøbuhola, der lia er mest østvendt, står det en del eldre eiketrær som også på flyfotoet fra 1959, tydelig er store allerede da. Ellers ser skogen mer småvokst ut her, på flybildet fra 1959. Området settes derfor til hagemark med eik, men i sterk og langt kommet gjenvekstsukkesjon (figur 4.8). Dekningen av overstandere av eik vurderes til omtrent 60 %.

Kvalitetsvurdering for Sjøbuhola vest, hagemark

Tilstanden blir svært redusert, på grunnlag av at lokaliteten er vurdert å være i sein gjenvekstsukkesjonsfase (figur 4.8 og 4.10). Lokaliteten er kanskje i bruk som beite, men det er ikke tydelige tegn på at det beites. Det er ikke registrert fremmedarter eller preg av gjødsel. Siden lokaliteten får svært redusert tilstand, skal naturmangfold ikke vurderes. Her nevnes bare at størrelsen er middels (6942 m²) som kan gi grunnlag for middels naturmangfold. Kartleggingstidspunktet var dårlig, men tidligere kartlegging gir likevel ikke grunnlag for å forvente mange habitatspesifikke eller rødlistede arter.

Lokalitetsvurdering: **Svært lav kvalitet**.

Figur 4.8. a) Hagemark i Sjøbuhola der eldre eiketrær står i kanten av den seminaturlige enga. b) Feltvegetasjonen er noen steder sterkt blåbærdominert.

Hule eiker

Det ble kartfestet 5 eiker som tilfredsstill kriteriene for naturtypen **Hul eik**. Alle ble kartfestet på grunnlag av en stammeomkrets på litt over 200 cm. Alle eikene står i, eller i utkanten av gammel kulturmark, som er sterkt preget av gjenvekst. Eikene har lik vurdering av både tilstand og naturmangfold.

Sjøbuholsvågen, Bakkadne, hul eik 1

Eika (figur 4.9) står helt i kanten på det som er avmerka som innmarksbeite/strandeng/strandsump. På flybilde fra 1959 viser det at det står to trær ved siden av hverandre, og at disse har stått nokså fritt. Eika som er avgrenset har hatt to stammer fra ca. 2,5-3 m over bakken. Den ene stammen har knekt, og flerra av en god del av hovedstammen, men har likevel ikke brukket helt av. Fra den knekte stammen som ligger på skrått ned mot bakken, har noen av greinene begynt å vokse opp som nye stammer.

Sjøbuhola, hul eik 2-5

Eikene står i utkanten av det som har vært en gammel eng og hagemark rundt en husmannsplass.

Kvalitetsvurdering for eikene

Alle eikene får moderat tilstand, på grunnlag av at de står i gammelt kulturlandskap med betydelig gjenvekststrær, 20-30 %, og varierende, men relativt lite busksjikt. Eikene har lite naturmangfold, på grunnlag av liten størrelse, 200-250 cm i omkrets, og ingen registrerte rødlistearter, samt at de alle har glatt og jevn bark og er ikke synlig hule.

Lokalitetsvurdering: **Lav kvalitet**. Foto av eikene 2-5 er plassert i vedlegg.

Figur 4.9. Bakkadne hul eik, nr. 1.

Seminaturlig strandeng

Det er avgrenset to strandenger innerst i Sjøbuholsvågen, en på sørsiden av vågen, og en innerst og på nordsiden av vågen. Strandengene i denne delen av landet, har tradisjonelt sett vært beita. Slik strandengene ligger her, er de uten tvil seminaturlige, og har tidligere vært beita. De er tydelig i en gjengroingsprosess og er avhengig av fortsatt skjøtsel for ikke å gro mer igjen. Det er begrenset mangfold av typiske strandengarter i begge strandengene.

Strandeng 1. Sjøbuholsvågen, nord

Strandenga danner et smalt belte mellom vannkanten og skogen innenfor. Strandenga har sterk gjenvekst av ørevier og svartor, med greiner som henger ut over strandenga (figur 4.10).

Kvalitetsvurdering

Tilstanden er dårlig, på grunnlag av tidlig gjenvekstsuksessjonsfase og at lokaliteten ikke er i bruk. Det er ikke registrert fremmedarter og ingen slitasje. Naturmangfold er lite, på grunnlag av liten størrelse og ingen registrerte rødlistearter.

Lokalitetsvurdering: **Lav kvalitet.**

Figur 4.10. Strandeng 1, Sjøbuholsvågen, nord, med gjenvekst av vier.

Strandeng 2. Sjøbuholsvågen, sør

Beltet med saltpåvirket strandeng er nokså smalt før det går over i brakkvannspreget vegetasjon og videre over i fuktengvegetasjon (figur 4.11). Det er begrenset mangfold av typiske strandengarter, men fjæresauløk, myrsauløk, strandkryp, fjæresivaks, saltsiv og strandkjempe ble funnet.

Kvalitetsvurdering

Lokaliteten får moderat tilstand, på grunnlag av brakkleggingsfase og at den er i bruk med nokså ekstensivt beite av sau deler av året. Det er ikke registrert fremmedarter og ingen slitasje. Lokaliteten har lite naturmangfold, på grunnlag av liten størrelse og ingen registrerte rødlistearter.

Lokalitetsvurdering: **Lav kvalitet** på grunn av moderat tilstand og lite naturmangfold.

Figur 4.11. Seminatural strandeng 2, Sjøbuholsvågen, sør. Den store svartora på stranda bør få stå.

Ålegrassamfunn

Naturtypen er registrert i Naturbase i 2012 av Havforskningsinstituttet (Moi 2011-2012). Lokaliteten er 13,8 daa stor, har forekomst av vanlig ålegras og har fått **verdien Viktig – B**. Ingen videre beskrivelse eller vurdering er gjort her, men lokaliteten bør forbli uten inngrep.

Øvrige naturtyper

Andre naturtyper i områdene vil ikke bli kartlagt etter Miljødirektoratets instruks (2021/2022) fordi de ikke er vurdert som viktige, sjeldne og/eller sårbare naturtyper. De nevnes her, men trenger ikke nærmere kvalitetsvurdering. Innmarka har likevel potensiale til å få et større naturmangfold og større naturverdier ved riktig skjøtsel over tid.

Fattig eikeskog omkranser det gamle kulturlandskapet i Sjøbuhola. Den sørvendte lisida danner ei slags hola som varmes godt opp av sola og gir ideelle forhold for en skog med varmekjære treslag som eik er. Feltsjiktet er ikke rikt nok, og trærne ikke gamle nok, til at den kvalifiserer

til en viktig naturtype, men enkelte store og nokså gamle eiker finnes. Eikeskogen er likevel en fin forekomst med godt potensiale til å kunne utvikle seg til en verdifull forekomst på sikt.

Skogen ellers er karakteristisk blåbærfuruskog med noe varierende alder, mest i hogstklasse 4, men også yngre partier finnes. Blåbærlyng er mange steder dominerende i feltsjiktet, men noen steder inngår mer gras. Det er en fattig og fuktig skogtype som er typisk på Vestlandet. Eik, bjørk, rogn og svartor inngår stedvis i skogen.

Marka, som på kart har navnet Bakkadne, er i AR5-kart, merka som innmarksbeite, og vil etter dagens kartleggingsmetodikk klassifiseres som *oppdyrka varig eng med lite intensivt preg*. Dette er en av de sterkt endra typene i NiN-systemet. Nedre og vestre deler av enga har fuktutforming med forekomst av hanekam, trådsiv, gråstarr, engsoleie og blåknapp, mens øvre deler er tørrere og med større grasdominans. noen partier har stor forekomst av bjørnemose, som er viser brakklegging av marka. Trolig har enga blitt drevet mer intensivt tidligere, og vært både pløyd og gjødslet. Den har nok blitt beitet betydelig mer enn nå, og kanskje har den også blitt slått. Redusert drift over mange år har resultert i oppslag av lauvtrær i kantene, ned mot stranda, og i det fuktige partiet i vest hvor det renner et fuktsig. Svartor og bjørk er de viktigste gjengroingsartene, i tillegg til lyssiv og/eller knappsiv og myrtistel som er typiske arter som øker når engene har for lavt hevdregime. Lyssiv, knappsiv og myrtistel kan bli problemarter i både innmark og seminaturlige naturtyper om de ikke holdes aktivt i sjakk.

4.5 Røddlistearter, fremmedarter og andre arter

Det ble ikke gjort funn av hverken rødlistede arter eller fremmede arter, og det er heller ingen slike registreringer fra tidligere.

4.6 Kulturminner

Det er ingen registreringer av kulturminner eller SEFRA-bygg i databasen Kulturminnesøk.

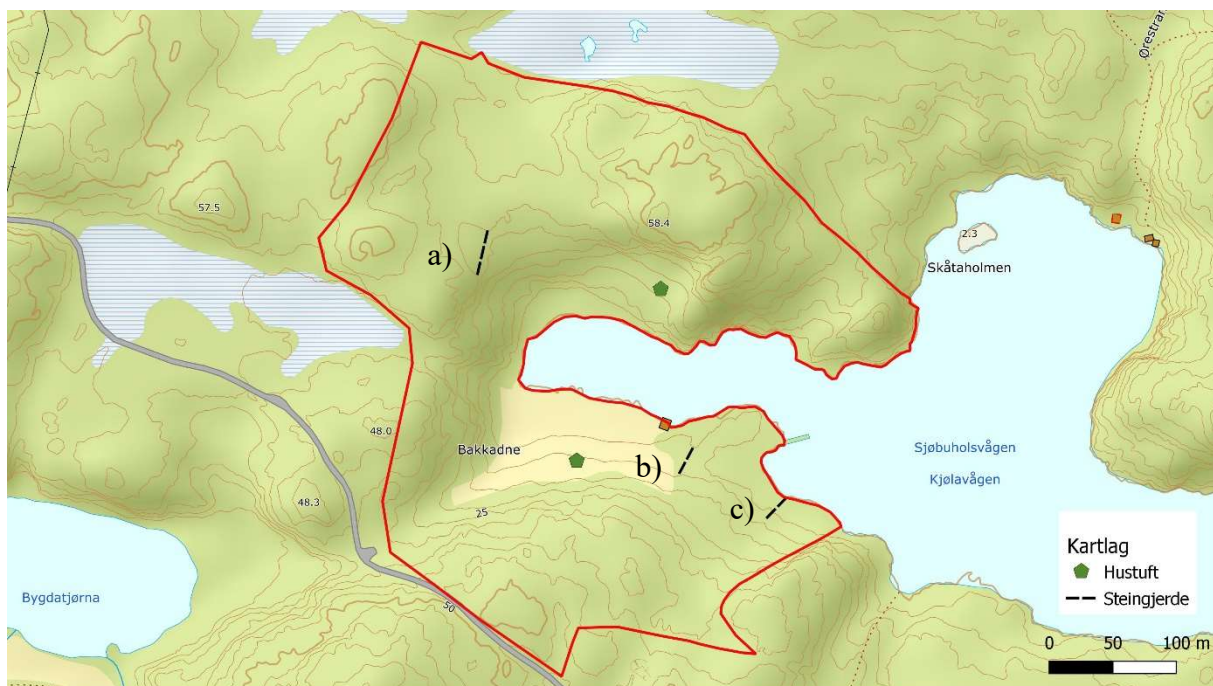
4.6.1 Historisk bruk av området

Både nordsiden og sørsiden av Sjøbuholsvågen har spor etter tidligere jordbruksdrift. Områdene på begge steder har helt sikkert blitt brukt som beite og eller slått.

4.6.2 Nyere tids kulturminner på Rossøya

Det er hustufter både i marka ved Bakkadne og i Sjøbuhola (figur 4.12 og 4.13-14). Det har ikke lyktes å finne noe særlig informasjon om dette, men i en opptegnelse med forklaring av stedsnavn er Sjøbuhola nevnt (Asbjørn Haaland 2021). Området rundt denne hustuften var åpen, og uten trær både i 1959 og i 1972 (Norge i bilder). I dag er området gjengrodd med tynne, høye eiketrær. Området er omkranset med eldre eiketrær.

Det finnes rester etter flere steingjerder i planområdet (figur 4.15).

Figur 4.12. Beliggenhet av steingjerder (svart stiptet linje) og restene av to hus (grønn pentagon).

Figur 4.13. Hustuft i Sjøbuhola.

Figur 4.14. Hustuft i Bakkadne.

Figur 4.15. Tre steingjerder. a) Vest for Sjøbuhola. b) Til venstre for brygga. c) Fra brygga mot innmarka.

4.6.3 Potensial for ikke registrerte kulturminner

Det er ikke foretatt systematiske søk etter automatisk fredete kulturminner. Gjeldende status er dermed ikke representativ for den faktiske forekomsten av kulturminner.

5 SKJØTSELS- OG FORVALTNINGSPLAN

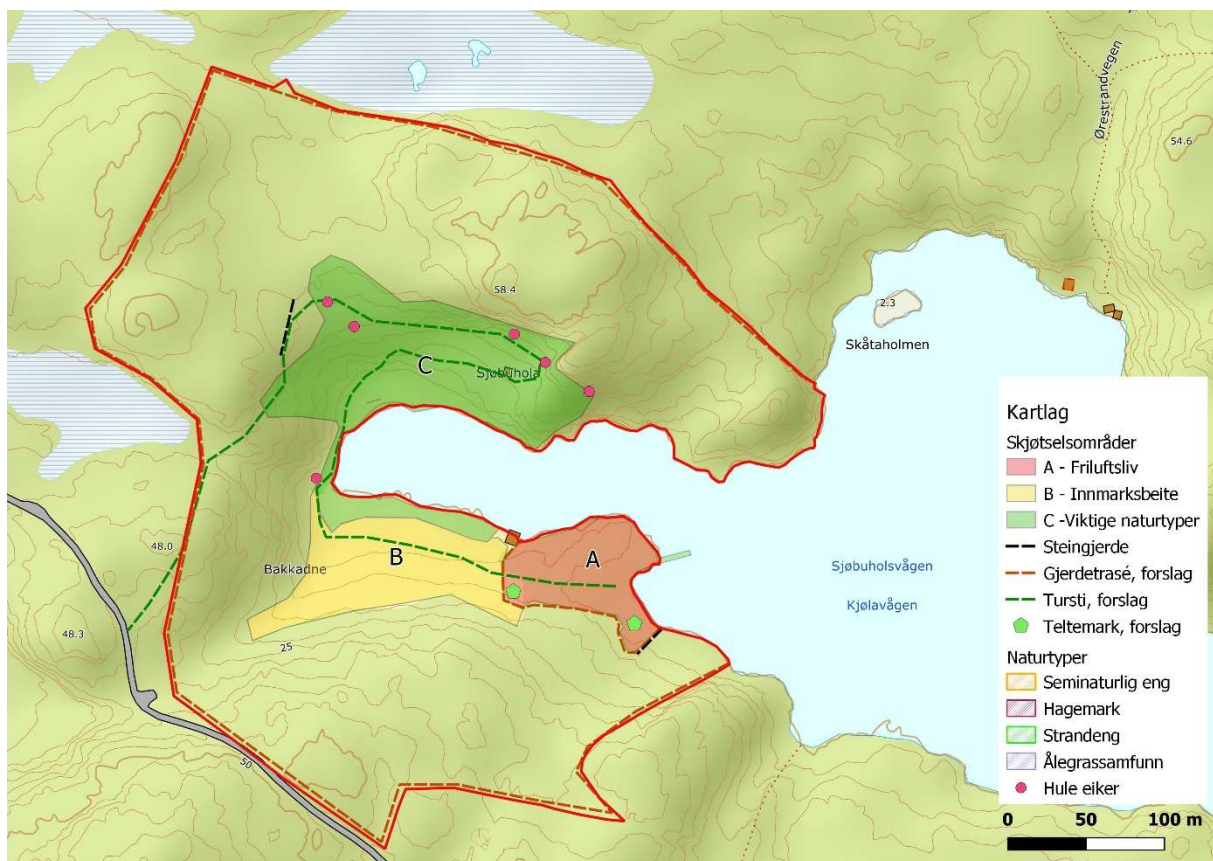
5.1 Målsetning for skjøtsel og forvaltning av Sjøbuholsvågen

Friluftslivsområdet Sjøbuholsvågen skal være attraktivt for friluftsliv, samtidig som de landbruksmessige, biologiske og kulturhistoriske verdiene ivaretas, forbedres og fremheves som pedagogiske ressurser og opplevelseselementer.

5.2 Skjøtsels- og forvaltningsområder

Friluftslivsområdet er delt inn i tre skjøtselsområder, basert på forekomst av verdifulle naturtyper, behov for skjøtsel og forslag til forvaltning. Skjøtselsområdene er omkranset av skogen, stort sett furuskog med mer eller mindre innblandet lauvtrær og enkelte steder gran.

Omtalte skjøtselsområder og viktige naturtyper er vist i skjøtselskartet i figur 5.1.

5.3 Generelle skjøtsels- og forvaltningstiltak

Friluftsområdet er variert og består av mest fattig furuskog, tre ulike seminaturlige naturtyper og ett innmarksbeite. I tillegg finnes den utvalgte naturtypen Hul eik med 5 lokaliteter. Alle lokalitetene er mer eller mindre gjengrodd, og de fleste beites i liten grad i dag. Alle disse naturtypene er betinget av skjøtsel som holder lokalitetene åpne og forhindrer gjengroing. De vil ha derfor ha godt av å bli beita av sau. Lokalitetene vil kunne oppnå bedre tilstand dersom de restaureres ved å redusere gjenvekstvegetasjonen og det etableres et passelig beitetrykk. Dette vil i sin tur kunne øke biologisk mangfold i lokalitetene. Beite kan settes i gang umiddelbart i hele lokaliteten, eller så snart gjerdet er satt opp. Restaurering ved fjerning av gjenveksttrær og busker, kan komme etter hvert.

Både hagemarka og den seminaturlige enga i Sjøbuhola trenger betydelig rydding og skjøtsel for å gjenopprette intakte naturtyper. Det er ikke sikkert dette er hensiktsmessig, da det krever store ressurser og langsiktig skjøtsel. Det vil likevel være av betydning for biologisk mangfold å redusere mengden gjenveksttrær slik at det kommer mer lys ned til bakkevegetasjonen. Dette vil også være gunstig for å bedre beiteverdien i området. I tillegg vil reduisering av unge, tynne eiker bidra til å gi de gamle eikene bedre plass og mer lys til å utvikle vide kroner og et artsinventar som hører til gamle eiker i kulturlandskapet, jf. naturtypen Hul eik. Det bør også nevnes at er svært viktig å ta vare på noen yngre eiker i ulike alder slik at en får mer variert alder på eiketrærne, og som etter hvert kan erstatte de gamle. Denne skjøtselen vil ha mer som mål å etablere en fin, litt åpen beiteskog av eik på lang sikt, enn å restaurere hagemarka. Alternativt kan full restaurering på sikt gi en fin eikehage på denne gamle husmannsplassen, men dette avhenger av hvor stor og langvarig innsatsen i lokaliteten er.

Furuskogen vil også ha godt av å bli tynnet for en del unge furuer, og så beita slik at det opprettholdes en litt mer lysåpen beiteskog. Eldre furuer bør få stå.

I de to seminaturlige strandengene bør gjenveksten av trær og busker reduseres slik at det slipper til mer lys i lokalitetene. Det er registrert et relativt begrenset antall, helt vanlige strandengarter. De har ikke et spesielt verdifullt artsmangfold, siden ingen rødlistede, sjeldne eller andre sårbare arter er funnet. Det vurderes derfor ikke hensiktsmessig å skjerme strandengene for beite i første omgang. Sannsynligvis vil ingen av strandengene være særlig utsatt for overbeiting. Den ene fordi de ligger rett nedenfor et godt innmarksbeite, og den andre fordi den ligger litt skjermet til, og også har bedre beite ovenfor. Beitetrykket bør vurderes på et senere tidspunkt, når området er ferdig inngjerdet og økt beite i lokaliteten har stabilisert seg. Strandengene er seminaturlige og er avhengige av å bli beita for å opprettholde intakt naturtype og ikke være utsatt for gjengroing.

Delmål og konkrete tiltak er listet i skjemaet for skjøtselsplan i neste avsnitt.

5.4 Skjøtelsesplanskjema

SKJØTSELSPLAN FOR SJØBUHOLSVÅGEN

DATO skjøtelsesplan: Juni 2022	UTFORMET AV: Solbjørg Engen Torvik			FIRMA: Ecofact AS
UTM WGS 84 32 N: N: 6587408 Ø: 330240	GNR/BNR. 115/13	AREAL nåværende: 129,4 dekar	AREAL etter restaurering: 129,4 dekar	Del av verneområde? Nei

HOVEDMÅL FOR LOKALITETEN:

Friluftlivssområdet Sjøbuholsvågen skal være attraktivt og bedre egnet for friluftsliv, samtidig som de landbruksmessige, biologiske og kulturhistoriske verdiene ivaretas, forbedres og fremheves som pedagogiske ressurser og opplevelselementer.

DELMÅL FOR FRILUFTSLIV

1. Det bør være god informasjon om friluftsområdet ved brygga.
2. Brygge og renovasjonssystem skal være intakt og i god stand.
3. Lokaliteten bør være ryddet for avfall.
4. Det bør etableres flere tilrettelegginger for friluftsliv, slik som toalettbygg, flere rasteplasser, bøyelegg for fortøyning, tursti, teltplass og gapahuk.

DELMÅL FOR LANDBRUKSDRIFT

5. Det bør være lett å opprettholde beite med sau i store deler av lokaliteten, i hht. kjøpsavtalen fra 1998
6. Innmarka, Bakkadne, bør være åpen og ha aktiv skjøtsel med beite av sau. Den bør være ugjødset.
7. Furuskogen kan være mer lysåpen enn i dag.

DELMÅL FOR DELOMRÅDER OG NATURTYPER

8. Seminaturlig eng, Sjøbuhola, bør ha bedre tilstand enn i dag. Den bør være mer lysåpen og skjøttes med beite.
9. Hagemark, Sjøbuhola vest, bør ha bedre tilstand enn i dag. Den bør være mer lysåpen og skjøttes med beite.
10. To seminaturlige strandenger bør ha bedre tilstand enn i dag. De bør være og skjøttes med beite.
11. Området rundt hustuftene, i skjøtelsesområde A og C, bør være godt synlige og uten gjengroing.

TILLEGGSMALE FOR ARTER

12. Fremmedarten sitkagran bør hogges og bestanden følges opp med fjerning av oppslag fra frøbanken.
 13. Lyssiv, knappsiv og myrtistel bør begrenses i innmarka og ha mindre utbredelse enn i dag.
- Ingen andre arter krever spesielle tiltak, med unntak av problemartene nevnt i punkt 11 og 12.

AKTUELLE TILTAK:

PRIORITET

DELMÅL FOR FRILUFTSLIV

Skjøtselområde A, samt hele friluftslivsområdet

1. Informasjon

- Informasjonsskilt om Sjøbuholsvågen friluftslivsområde bør settes opp på brygga.
- Det bør inneholde informasjon om
 - turstier, historie, opplevelsesmuligheter, naturtyper og sårbar natur.
 - båndtvang for hund hele året på grunn av sau på beite.
- Informasjonsskiltet fornyes ved behov dersom det blir ødelagt.

Prioritet 1
Et enkelt skilt bør lages raskt, oppdateres når friluftslivsområdet er oppgradert.

2. Brygge og renovasjonssystem skal vedlikeholdes ved behov, og være intakt og i god stand.

Sjekkes årlig

3. Rydding av søppel i friluftsområdet bør gjennomføres jevnlig ved behov, minst en gang i året.

Prioritet 1

4. Det bør etableres flere tilrettelegginger for friluftsliv. De fleste av disse bør etableres i skjøtelsområdet A som foreslås inngjerdet og blir uten sauebeite. - Det bør etableres toalettbygg. - Det bør etableres flere rasteplasser med bålpanne, grilltønne eller fast bål plass, samt bord og benker. I dag finnes dette kun på/ved brygga. Den lille kollen til høyre for brygga foreslås som mulig sted for en god grill- og rasteplass (bilde 1 i vedlegg II. Dersom det skal etableres en grill- og rasteplass ved Bakkadne, må denne plasseres ovenfor strandenglokaliteten. Nord for den nordlige strandenglokaliteten, kan være en lun og solfylt plassering i sørhelling. - Det bør etableres egnet teltplass. To mulige plasseringer er foreslått i skjøtelskartet i figur 5.1. Det anbefales ikke å plassere teltplassen i nedre del av innmarka der denne har fuktengpreg som går over i strandeng. Ei teltemark her krever drenering som endrer fuktighetsnivået. - Gapahuk bør plasseres på egnet sted. - I skjøtelsområde A kan det ryddes noe skog/trær for åpne opp for å gi bedre solforhold for friluftsliv. - En mulig trasé for tursti er foreslått i skjøtelskartet i figur 5.1. - Bøyeanlegg for fortøyning bør plasseres på egnede steder.	Prioritet 2 Prioritet 2 Prioritet 3 Prioritet 3 Prioritet 3 Prioritet 3
DELMÅL FOR LANDBRUKSDRIFT Skjøtelsområde B og hele friluftslivsområdet. 5. Grenser for sauene kan opprettes på ulike måter: ➤ Permanent gjerde for sau bør enten følge eiendomsgrensene eller hensiktsmessige traseer i terrenget. Hensiktsmessige grunder/gjerdeklyvere for sameksistens med friluftsliv, bør finnes. Eller ➤ Bruk av NoFence på sauene vil være en enklere og mer fleksibel måte å holde sauene innenfor eiendommen, og gir samtidig større mulighet for å begrense adgangen til noen sentrale friluftsområder eller sårbare naturtyper. «Gjerdingen» bør ta hensyn til at - Alle de viktige naturtypene, innmarka og skogen ellers, vil ha godt av at beite med sau opprettholdes gjennom hele beitesesongen. - Beitetrykket i strandengene bør vurderes etter en tid, for å hindre overbeite. - Av hensyn til friluftsliv, kan brygga og det omkringliggende området med økt tilrettelegging for friluftsliv, f.eks. som piknikareal, være uten beite (se forslag i skjøtelskart, figur 5.1). 6. Innmarka, Bakkadne, bør være åpen og ha aktiv skjøtsel med beite av sau. - Marka bør være ugjødset og det bør ikke gis tilleggsfôr i lokaliteten, særlig ikke høy eller silofôr. Eventuelt kan det gis en liten mengde kraftfôr. Dette for å hindre gjødselsig ned i strandenga. - Innmarka bør ryddes for trær, både ned mot strandenga og langs kantene for å slippe mer lys til. Treer sentralt i marka bør i utgangspunktet stå, men de delene som har knekt, kan fjernes. - Beitetrykket i innmarka bør økes for å opprettholde åpen eng i god hevd. Det bør være beite det meste av sesongen, men beitetrykket må justeres i forhold til antall sauer og tilgjengelig fôrmengde. - I partier med mye bjørnemose, bør denne fjernes/begrenses for å stimulere gras- og urtervekst. - Lyssiv, knappsiv og myrtistel bør aktivt begrenses i innmarka. 7. Furuskogen kan ryddes for en del yngre furutrær for å gi en mer lysåpen beiteskog enn i dag. I henhold til kjøpsavtalen kan selger ta ut ved. Dette bør fortrinnsvis gjøres ved å hogge gran og yngre furutrær for tynning.	Prioritet 1 Prioritet 2 Prioritet 1 Prioritet 1 Prioritet 1 Prioritet 3
DELMÅL FOR NATURTYPER Skjøtelsområde C 8. Seminaturlig eng, Sjøbuhola - Det bør hogges/ryddes unge, tynne eiketrær og evt. andre trær sentralt i lokaliteten for å slipp lys ned til bakkevegetasjonen. Dette stimulerer gras- og urtevekst og vil på sikt gi mer engvegetasjon og bedre beiteverdi. - Lokaliteten bør skjøttes med aktivt beite av sau. - Lokaliteten bør være ugjødset og det bør ikke gis tilleggsfôr i lokaliteten. - Det bør hogges/ryddes rundt hustuften.	Prioritet 2 Prioritet 1 Prioritet 2

9. Hagemark, Sjøbuhola vest - Det bør hogges/tynnes unge, tynne eiketrær og evt. andre trær slik at eldre eiketrær får plass og lys til å utvikle vide kroner. Dette slipper også lys ned til bakkevegetasjonen som stimulerer gras- og urtevekst, og vil på sikt gi mer engvegetasjon. - Lokaliteten bør skjøttes med aktivt beite av sau. - Lokaliteten bør være ugjødset og det bør ikke gis tilleggssfôr i lokaliteten. - Noen spredte, yngre eiketrær bør spares slik at en får variert alder på eiketrærne. 10. Seminaturalige strandenger - Strandengene bør ryddes for gjenveksttrær og busker. - Strandengene bør skjøttes med beite ved at de er del av et større beiteareal. - Beitetrykket bør vurderes etter hvert, men vil trolig ikke bli for høyt i forhold til tålegrensen jf. avsnitt 5.3. 11. Hustuftene i skjøtselsområde B og C, bør være godt synlige og uten gjengroing.	Prioritet 2 Prioritet 1 Prioritet 2 Prioritet 1 Prioritet 2
TILLEGGSMÅL FOR ARTER 12. Gran er plantet flere steder og finnes litt spredt i friluftslivsområdet. Disse kan hogges ut. 13. Lyssiv, knappsiv, myrtistel og bjørnemose bør begrenses i innmarka og ha mindre utbredelse enn i dag. Ingen andre arter som krever spesielle tiltak, er kjent.	Prioritet 3 Prioritet 1
UTSTYRSBEHOV: Hogst av større trær bør utføres med motorsag om vinteren. Kantklipper med skjæreblad kan brukes på mindre busker og trær.	
OPPFØLGING: Skjøtselsplanen bør evalueres etter 5 år: 2027	

6 REFERANSER

- Bratli, H., Halvorsen, R., Bryn, A., Arnesen, G., Bendiksen, E., Jordal, J.B., Svalheim, E.J., Vandvik, V., Velle, L.G., Øien, D.-I & Aarrestad, P.A. 2019. Beskrivelse av kartleggingsenheter i målestokk 1:5000 etter NiN (2.2.0). Utgave 1, kartleggingsveileder nr. 4, Artsdatabanken, Trondheim;
<https://www.artsdatabanken.no/Pages/244425/Kartleggingsveiledere>
- Garder, G., Jordal, J.B., Fjeldstad, H. m. fl. 2014. Supplerende kartlegging av naturtyper i Rogaland i 2011 - Fylkesmannen i Rogaland-Miljørapp. 1-2014
- Haaland, A. 2021. Stedsnavn langs sjøen i et område i Førdefjorden. Utdrag fra oppgave ved Asbjørn Haaland. <http://trygve.buanes.net/slekt/2021/01/01/stednavn-langs-sjoen-i-et-omrade-i-fordefjorden/>
- Kulturminnesøk: <https://www.kulturminnesok.no/>
- Miljødirektoratet 2021. Miljødirektoratets Kartleggingsinstruks Kartlegging av terrestriske Naturtyper etter NiN2. Veileder M-1930 | 2021.
<https://www.miljodirektoratet.no/publikasjoner/2021/februar-2021/kartleggingsinstruks--kartlegging-av-terrestriske-naturtyper-etter-nin2/>
- Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon. Statens kartverk, Hønefoss.
- Naturbase: <http://www.dirnat.no/kart/naturbase>
- NGU: <http://www.ngu.no>
- Puschmann, O. 2005: Nasjonalt referansesystem for landskap - Beskrivelse av Norges 45 landskapsregioner. 10/05:204.
- Temakart Rogaland: www.temakart-rogaland.no
- Generelle kilder på internett
- Artsdatabanken. <http://www.artsdatabanken.no>
- Fremmedartslista 2018. <https://www.artsdatabanken.no/fremmedartslista2018>
- Norsk rødliste for naturtyper 2018. <https://www.artsdatabanken.no/rodlistefornaturtyper>
- Norsk rødliste for arter 2021.
<https://www.artsdatabanken.no/lister/rodlisteforarter/2021/>
- Ryfylke Friluftsråd. <http://www.ryfri.no/kart/friluftsomrader/>

VEDLEGG

Vedlegg I Oversikt over eksisterende og ønsket tilrettelegging i Sjøbuholsvågen

Oversikt over friluftsområdenes tilretteleggingsikon med forklaring.

Kolonne 1 viser tilrettelegginger som finnes i dag.

Kolonne 2 viser tilrettelegginger som er ønsket i dette friluftsområdet i fremtiden.

* betyr at eksisterende tilrettelegging trenger oppgradering og/eller ønskes utvidet.

Ikon	Forklaring	1	2	Ikon	Forklaring	1	2
	Gjestebrygge	x			Informasjonsskilt		x
	Steinbrygge				Båndtvang for hunder	x	
	Ombord- og ilandstigningsbrygge				Utsiktspunkt		
	Fortøyningsbolter		x		Badeplass	x	
	Flytebrygge				Fritidsfiske	x	
	Parkeringsplass				Fiskeplass for HC		
	Avfallskontainer/ Miljøstasjon	x			Teltplass		x
	Rasteplass	x			Gapahuk		x
	Grill- eller bålplass	x	x		Naturlekeplass		
	Drikkevann				Dykking		
	Toalett		x		Klatring		
	HC toalett				Landingsplass for kajakk		
	Vannklosett				Fint for havkajakk		
	Wc for HC				Verneområde		
	Tursti		x		Kulturminne		x
	Turvei				Fornminne		
	Turvei for HC						
	Sykkelsti eller vei				Gangbru		

Vedlegg II Bilder for skjøtsel

Bilde 1. Kollen ved brygga kan tilrettelegges mer med grill- og rasteplasser.

Bilde 2. Innenfor den lille strandenga ved brygg og i området mot innmarka kan det være mulig å etabler teltemark.

Bilde 3. Seminaturalig strandeng 2, Sjøbuholsvågen, sør, med gjenvekst av svartor og litt bjørk. Noen få av de største, frittstående svartortrærne kan gjerne bli stående på strandenga, men beitetrykket bør være høyt nok til å hindre nyetableringer av trær. (a) Sett fra vest. (b) Ved vannsilet i vest er det sterk gjenvekst av svartor.

Vedlegg III Naturtypetabell

Oversikt over viktige naturtyper kartlagt i Sjøbuholsvågen friluftslivsområde i 2021 i forbindelse med denne forvaltnings- og skjøtselsplanen. Tilstand og naturmangfold er vurdert i lokalitetene i hht. kartleggingsinstruksen for 2022, men ikke registrert i offentlig database.

Tabell 0.1. Oversikt over registrerte viktige naturtyper i Sjøbuholsvågen friluftslivsområde.

Viktig naturtype	Kartlagt	Areal, m ²	Rødliste-status	Tilstand	Tilstands-vurdering	Natur-mangfold	Lokalitetskvalitet / Verdi
Seminaturlig eng	Høst 2021	4533	VU - Sårbar	Dårlig	Tidlig gjenvekst	Usikker, antatt Lite	Antatt Lav kvalitet
Hagemark	Høst 2021	6942	VU - Sårbar	Svært redusert		Vurderes ikke	Svært lav kvalitet
Hule eiker, 5 stk	Høst 2021	-	Ikke rødlistet Utvalgt naturtype	Moderat		Lite	Lav kvalitet
Seminaturlig strandeng 1 (nord)	2011/H2021	316	EN - Sterkt truet	Dårlig		Lite	Lav kvalitet
Seminaturlig strandeng 2 (sør)	2011/H2021	1406	EN - Sterkt truet	Moderat		Lite	Lav kvalitet
Ålegrassamfunn	2012	-	Ikke rødlistet	-		-	Viktig - B

Vedlegg VI Bilder av naturtypen Hul eik, nr 2-5

Sjøbuhola hul eik, nr. 2.

Sjøbuhola hul eik, nr. 3.

Sjøbuhola hul eik, nr. 4.

Sjøbuhola hul eik, nr. 5.